[illegible]

ఈ వారం కథ

'కాస్తలో తప్పించుకున్నాడు గానీ లేకపోతే కోసి, ఉప్పూకారం వేసి కూర చేసుండే దాన్ని వెధవని'..... మెట్లెక్కుతూనే రూం లోంచి జయ గొంతు వినిపించింది, కోపంగా.

అంతకోపంగా ఆ పిల్ల ఎవర్నైనా తిట్టగా నేనెప్పుడూ విన్లేదు. రాకూడని వేళలో వచ్చానేమోనని, రెండు మూడు క్షణాలు తటపటాయించి 'జయ' అంటూ పిలిచాను.

బాగా ఆవేశంగా ఉందేమో 'గడపలోకి విసురుగా వచ్చి నన్ను చూడ్డంతోటే చప్పన చల్లబడి 'హాయ్! నువ్వా!' అంది నవ్వుతూ.

ఆ పిల్లలో వుండే విశిష్ట లక్షణాలలో ఆమె చిర్నవ్వొకటి! చాలా మనోహరంగా, హాయిగా చూడబుద్దేసేలా వుంటుందా నవ్వు.

'ఏంటి? ఎవర్నో ఉతికి ఆరేస్తున్నావ్? అంటూ లోపలికి అడుగు పెట్టి చటుక్కునే ఆగిపోయాను. రూంలో జయ ఒక్కర్తే వుంటుందన్న నా ఆలోచనకు అంతరాయం కలిగిస్తూ మరో యిద్దరు అమ్మాయిలు కనిపించారు. వారిలో ఒకరిది బాగా పరిచయమున్న ఫేసు, మరోటి బొత్తిగా దర్శనభాగ్యం లేని దివిలోక వర్చస్సు!

'అరె.వాణీ... ఎన్నాళ్ళయ్యింది నువ్విక్కడకు వచ్చి?' ఆప్యాయంగా పలకరించా నాకు పరిచయమున్న ఫేసుని.

'నెలౌతోందిలే! నీ ఆఫీసు ఫోనేంటి మహాశయ ఎప్పుడూ చూసిన ఎంగేజ్‌లోనే వుంటోంది. నేనొచ్చిన విషయం చెబుదామని చాలా సార్లు ట్రైచేశా' అంది వాణి నవ్వుతూ.

'ఆ ఫోను జీవితకాలం ఎంగేజ్‌లోనే వుంటుంది' అని, దివిలోక వర్చస్సు వైపు ఎగాదిగా చూస్తూ మంచం మీద కూలబడ్డాను.

'బైదిబై! ఈమె రేణుక. మా పిన్నికూతురు. వెరీ యింటలిజెంట్ గాళ్. గ్రూప్ వన్‌కి సెలక్ట్ అయ్యింది దివిలోక వర్చస్సును పరిచయం చేస్తూ అంది వాణి.

'నమస్తే' అందా అమ్మాయి. 'హలో...నా పేరు కొత్రెడ్డి' అన్నాను మొహమాటంగా.

ఎందుకోగాని నాకా అమ్మాయి నచ్చలా. 'నేను గ్రూప్‌వన్ గాళ్‌ని తెలుసా?' అన్నట్టు నా వైపు చూస్తోంది మాటి మాటికి. అక్కడికి తాను పుట్టడమే గ్రూప్ వన్ కోసం పుట్టినట్టు, ఈవిడ కోసమే గ్రూప్ వన్ ఇంట్రడ్యూస్ చేసినట్టు ఫోజు.

'అమ్మయ్య! పరిచయాలై పోయాయి కాబట్టి యిక టీ చేసుకొస్తా' అంటూ కిచెన్‌లోకి వెళ్ళింది జయ.

* * *

'యిప్పుడు చెప్పు... యిందాకెవర్ని తిడుతున్నావ్?' టీ కప్పను మంచం కిందకు నెట్టేస్తూ అడిగాను జయను.

'ఆ... యివాళొచ్చాడ్లే...ఒక రెండు కాళ్ళ పశువు. వచ్చిన వాడికైనా బుద్ధిలేక పోతే పాయె.. పంపిన మా నాన్నకైనా వుండక్కర్లేదూ?' అంది జయ.

'నస పెట్టకుండా విషయం చెబుతావా?'

'ఏముందీ... పెళ్లి చూపులు'

'నిజామా? అయితే పెళ్లి కూతురివై పోతున్నావన్నమాట. మరి పెళ్లి కొడుకు వచ్చాడా?

'వచ్చింది పెళ్లికొడుకు కాదు వాళ్ళ నాన్న'

'యింకేం, చిన్నసైజు ఇంటర్వ్యూ బాదేసి వుంటాడు'

'ఇంటర్వ్యూనా? వాడి బొందా! వంటొచ్చా? రొయ్య వేపుడు బాగా చేస్తావా? పెళ్ళయ్యాక చదువు కొనసాగిస్తావా? ఒక వేళ ఉద్యోగం చేస్తే జీతం మా అబ్బాయికి కిస్తావా లేక నువ్వే ఖర్చు పెట్టుకుంటావా... అంటూ ఒకటే సెగ'.

'బావుంది... పెద్దాళ్ళన్నాక సవాలక్ష ప్రశ్న లేస్తారు. వాటిని సెగ అనుకుంటే ఎట్టా?'

'ఏం? నాకేం తక్కువ నువ్వే చెప్పు? అయినా నా బాధ ఇంటర్వ్యూ గురించి కాదు. ఇలా నాలుగైదు ప్రశ్నలతో ఒక క్యారెక్టర్‌ను జడ్జ్ చేస్తారన్నదే నా 'ఆవేదన'

నిజమే! జయ లాంటి ఒద్దిగైన పిల్లను చూసి కూడా ప్రశ్నలేశాడంటే వాడెవడో అక్కుపక్షి గాడ్డై వుండాలి. లేదా వాడి బుర్ర నిండా బూడిదో, బంకమన్నో వుండుండాలి. అసలు జయ ఎలా వుంటుందని? పూజకు సిద్ధమైన నందివర్ధనం పువ్వులా వుంటుంది. పసుపు రాసిన తులసి మొక్కలా వుంటుంది. ప్రాతఃకాలం కురిసే స్వాతి చినుకులా వుంటుంది. సంధ్య వేళ వికసించే తెల్ల కలువలా వుంటుంది. అంత చక్కటి అమ్మాయిని చూసీ చూడగానే కళ్ళు మూసుకుని మరీ కోడలిని చేసుకోవాలి 'గాని పనికిమాలిన ప్రశ్నలతో చికాకు పరుస్తాడా... వెధవన్నర వెధవనీ...

'నువ్వు కాబట్టి వదిలేశావు గాని జయ ...నేనైతేనా జబ్బ దొరకబుచ్చుకుని కండ ఊడివచ్చేలా కొరికిపారేద్దును' అంది గ్రూప్ వన్

ఆ అమ్మాయి మాటలు వినడంతోనే ఎల్లర్జై పోయాన్నేను. అసలే ఆ అమ్మాయి గుమ్మడి పండుకు గౌను తొడిగినట్టుంటుంది. దానికి తోడు లూజు నైటీ వేసుకోవడం వల్ల రూంలో సగం పొలిమేరల వరకు ఆ ఆమ్మాయే వ్యాపించింది. దానికి తోడు తలస్నానం చేసి, జుట్టు విరబోసుకుని, చాపమీద కాళ్ళు బార్ల చాపుకొని నా వైపు మిర్రి మిర్రి చూస్తోంది. నైటీ మడమల వరకూ జారడంతో ఆ అమ్మాయి పాదాలతో లింకప్ అయ్యున్న మందపాటి వేళ్ళు చేసే సరికి నాకు భయమేసింది. ఏ మాత్రం తిరకాసుగా మాట్లాడినా పీక మీద కాలేసి కసకసమని తొక్కడం గ్యారంటీ!

'పోనీలేండి... ఏదో పెద్దాడు. పిచ్చుక మీద బ్రహ్మాస్త్రం తగదు' అన్నాను ఆ అమ్మాయికి సర్దిచెబుతూ..లేకపోతే వాడెప్పుడు కనిపించినా గ్రూప్ వన్ అన్నంత పనీ చేసేట్టుంది.

'ఏం పెద్దాళ్ళో ఏమిటో? వయసు పెరిగితే సరా? బుద్ధి పెరగాలి. చాదస్తం కాకపోతే ఈ కోతి చేష్టలు ఏంది చెప్పు' అంది జయ ఉక్రోషంగా ముక్కుపుటలేగరెస్తూ.

ఆ పిల్లకు సంభాషణ పెరిగే కొద్ది ఆవేశం ఎక్కువవుతోంది. కుర్చీలోంచి ముందుకు వంగి మంచం కోడును బలంగా పట్టుకుని మాట్లాడుతోంది. మధ్య మధ్యలో కింది పెదాన్ని మునిపంటితో రక్తం చిమ్మేలా కొరుకుతోంది.

ఇలాగైతే లాభం లేదనుకొని టాపిక్ డైవర్ట్ చేయడానికి టేప్ రికార్డర్ పెట్టా.

* * *

రుడాలి సినిమాలోని భూపేన్ హజారికా పాట గంభీరంగా గదంతా వ్యాపిస్తోంటే ఆ ముగ్గురమ్మాయిలు మౌనంగా వింటుండిపోయారు.

నాకు జయను చూసేసరికి దిగులైపోయింది. ఆ పిల్ల పైకి సరదాగా కనిపించినా చాలా లోతు మనిషి. నేను హైద్రాబాద్‌కు ట్రాన్స్‌ఫరై వచ్చాక ఎవరైనా ఆప్యాయంగా పలకరించారంటే అది జయే. నేను తిరుపతిలో వుండగా వాళ్ళన్న నా మిత్రుడు. నేనిక్కడకు వస్తున్నానని తెలిసి 'హైద్రాబాద్ వెళ్తున్నావ్ కదా...మా చెల్లెల్ని అప్పుడప్పుడు పలకరిస్తూ వుండు' అన్నాడు నాతో. చదువైపోయాక జయ పంజగుట్ట కాలనీలో రూం తీసుకొని ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తోంది. మా వూరు అమ్మాయే అయిన వాణి విద్యానగర్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో జయ క్లాస్‌మేట్ కావడం వల్ల ఆ పిల్ల కూడా జయ దగ్గర వుంటూ జీవితంలో సెటిల్ కావడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తోంది. ఎటొచ్చి గ్రూప్‌వన్‌దే ఉబుసుపోని వ్యవహారం. సరదాగా ఆడుతూ, పాడుతూ కాలం గడుపుతున్న వీళ్లకు 'జయ' పెళ్లి చూపుల తంతు బాగా డిస్ట్రబ్ చేసినట్టుంది. అయినా సర్వసాధారణమైన తంతులో బుద్ధి తక్కువైన ఛాందసుడు అడిగిన కొన్ని ప్రశ్నలు వాళ్ళను అంతగా కలవర పెట్టడం నాకు ఆశ్చర్యంగా వుంది. నాకు తెలిసి చాలా మంది అమ్మాయిలకు అనేక పెళ్ళిచూపులు జరిగాయి. వాటిల్లో ఎంతో మంది చాలా రకాల ప్రశ్నలతో వేధించడం తెలుసు. సర్కస్‌లో కుక్కపిల్లల్ని నడిపించినట్టు అటూ ఇటూ నడిపించడం తెలుసు. పాటలు రాని అమ్మాయిల చేత సినిమా పాటలు పాడించి నవ్వుకోవడం తెలుసు. చర్మవ్యాధులు ఉన్నాయేమోనంటూ బట్టలూడదీసి బాడీ సెర్చింగ్ చేయడం తెలుసు. వాళ్ళంతా జయలా సెన్సిటివ్ అయ్యుంటే ఆత్మహత్యలు చేసుకుని వుండే వాళ్లేమో బహుశా.

ఆ ముసలాడు ఎన్నెన్ని షరతులు పెట్టాడని. గదిలోకి రావడంతోనే టేప్ రికార్డర్ ఎవరిదని అడిగాడు. తనదేనని జయ చెప్పే సరికి 'మీడమ్మాయ్! పాటలు పాడటం, గంతు లేయడం వంటి వెధవ్వేషాలు మా ఇంటా వంటా లేవు. పెళ్లయ్యాక నోర్మూసుకుని పడుండాలా' అర్థమైందా? అని గదమాయించాడు' రెండు చెంపల మీదా అరచేతులు వేసుకుని ఆశ్చర్యపోతూ అంది వాణి.

'జయ ఎంత చక్కగా పాడుతుందో మీకు తెలుసుకదండి. పైగా ఇప్పుడు క్లాసికల్ నేర్చుకుంటోంది. ఇంతటి టాలెంట్ వున్న అమ్మాయిని కూనిరాగాలు కూడా తీయడానికి వీల్లేని కొంపకు పంపడం కంటే మనమే హత్య చేయడం మేలు ఏమాంటారు?' అంది గ్రూప్ వన్.

ఆ అమ్మాయి అలా మధ్యలో జోక్యం చేసుకొని పారలు పారలుగా కండపట్టిన మెడను చాలా కోమలంగా ముందుకూ వెనక్కూ ఊపుతూ బేస్‌వాయిస్‌లో మాట్లాడుతూంటే ఎంతటి మగాడికైనా ఎదురుచెప్పడం సాధ్యం కాదు. నా పరిస్థితి కూడా అదే!

'చిత్తం' అన్నాను.

'ఏమో బాబు! పెళ్ళంటేనే నాకు భయమేస్తోంది. ఏ పీనాసోడో నాకు భర్తయ్యి... జుట్టు మరీ పొడుగ్గా వుంది. నానె దండగ.. కత్తిరించి పారేయ్ అంటే నేనేం చేయను?' అంది వాణి తన పొడవాటి జడను గుండెల మీదకు లాక్కొని బలంగా హత్తుకుంటూ.

ఆ మాటలకు ఫక్కున నవ్వింది జయ. 'అట్టాంటి భయముంటే నీ జడను ఇన్స్యూరెన్స్ చేయవే' అంది నోటికి చెయ్యడ్డం పెట్టుకుని నవ్వుతూ. ఆ మాటలకు గ్రూప్ వన్ కూడా గంభీరంగా నవ్వింది.

ఆడ పిల్లలకు ఇటువంటి ఫీలింగ్స్ కూడా వుంటాయా అనిపించింది నాకు. వాణి మాటలు వినేసరికి ఇంటర్మీడియట్ చదివేప్పుడు ఆ అమ్మాయి జడ బల్లితోకంత వుండేది. ఈ ఐదారేళ్ళాలో ఏ ఎరువులో, సూపర్ ఫాస్పేటో వేసి శ్రద్ధతో ఏపుగా పెంచి దానిని నడుముకు జానెడు దూరం వరకు సాగదీసింది.

'మా ఆడాళ్ళను పెళ్లి చూపుల పేరుతో ఇంతగా హింసిస్తున్నారే. అదే మేమే మీ మగాళ్ళందిరికీ పరీక్షలు పెడితే ఒక్కడికి పెళ్ళవుతుందటండీ?' అంది గ్రూప్ వన్.

గ్రూప్ వన్ మాట్లాడిన మాటల్లో నాకు ఆ మాటలు బాగా నచ్చాయి.

'భేషైన మాట చెప్పారండీ' అన్నాను.

'ఇంకోసారి పెళ్లిచూపులంటూ ఎవరైనా వచ్చారో పాడిచిపారేస్తాను' కసిగా అంది జయ.

హఠాత్తుగా ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో నీళ్ళు చిమ్మాయి. మోకాళ్ళలో మొహం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది. ఊహించని ఆ పరిణామానికి బిత్తరపోయాన్నేను.

'ఊరుకోవే జయ' అంటూ వాణి,గ్రూప్ వన్ ఆ పిల్లను సముదాయించసాగారు. వాళ్ళ కళ్లు కూడా తడిదేరాయి

'ఏంటండీ? ఏమైందసలు? చిన్న విషయానికే ఇంత హర్టైపోతే ఎట్టా?' అన్నాన్నేను ఏం చేయాలో తోచక.

'చిన్న విషయం ఏంటండీ? ఆ రాస్కెల్ నిన్నే వచ్చాడట. మేం రూంలో లేము. పక్కింటి ఆంటీని జయ గురించి అడిగాడంట. పిల్ల మంచిదేనా? రూం కెవరైనా కుర్రాళ్లొస్తుంటారా? వాళ్ళ బండెక్కి పోతుంటుందా? అంటూ ఇంకా ఏవేవో అడిగాడంట. ఆ విషయం ఇవాళ వాడొచ్చి వెళ్లాక ఆంటీ చెప్పింది. నిన్నే చెప్పివుంటే యివాళ వాణ్ణి రూంలోనే ఉప్పు పాతరవేద్దుము' కోపంతో మొహమంతా ఎర్రబడుతుండగా అంది గ్రూప్‌వన్.

ఆ మాటలు వినడంతోటే నాకు గుండెలు ఒక్కసారే జారిపోయాయి! 'అవునా?' అన్నాను బితుకు బితుకుగా.

"వేలకు వేలు తగలేసి చదివి ఇలా నగరాలకు వచ్చి ఉద్యోగాల కోసం మా తిప్పలేవో మేం పడుతుంటే ఎవరి పక్కల్లో పడుకున్నామో? ఎవరితో మదమెక్కి తిరుగుతున్నామో? అని ఆరా తీయడమేనా మీ పని? అలా తీసే వెధవాయిలంతా స్వచ్ఛంగా వున్నారా?' అంటూ విరుచుకు పడింది జయ. ఆ అమ్మాయిది అసలే రాయలసీమ. ఇంకా ఉద్రేకం చెందిందంటే మాండలికంలోని స్వచ్ఛమైన బూతులన్నీ వాడేయగలదు.

'సర్లే....సర్లే... లైట్ తీసుకో. నేను మళ్లీ వస్తా' అంటూ లేచి గబగబా మెట్లు దిగేశాను. నాకు ఇందాకట్నుంచి గుండెంత అదిరిపోతూనే వున్నాయి.

ఆ క్షణంలో నాకు శ్రీధర్‌గాడు కనిపించి వుంటే పీక పిసికేద్దును. జయ ఇంటెదురుగా వున్న అమ్మాయితో వాడికి అలయెన్స్ వచ్చింది. అమ్మాయి గుణగణాలు ఎంక్వైరీ చేయమని నన్ను పంపించాడు. ఇంకా నయం. నోరు జారి జయ దగ్గర ఎంక్వైరీ చేయలేదు. ముగ్గురు మీద పడి యథాశక్తి కండ పీకేసి వుండే వాళ్ళు. చావు తప్పికన్ను లొట్టపోవడం అంటే ఏమిటో అనుభవం మీద తెలిసింది. నా జీవితంలో ఇంక ఇలాంటి ఎంక్వరీ యవ్వారాలు ఛస్తే పెట్టుకోకూడదని ఒట్టేసుకున్నాను. ●